رسانه

چهارشنبه :: ۸ مرداد ۱۳۹۹ :: شماره ۵۷۱۸

جام جم ۵

شقایق دهقان، فلامک جنیدی، بهنوش بختیاری و... از چهره‌های خانمی هستند که با مهران مدیری همکاری کرده‌اند

حضور در آثار مهران مدیری برای خیلی‌ها سکوی پرتاب شده است

اتفاقی که البته برای خیلی از بازیگران زن سریال‌های مدیری رخ نداده است

ستاره‌هایی که سوسو زدند

۶

گپ

گپی با شهروز ابراهیمی، بازیگر سریال خانه امن

فالوئر، معیار کیفیت کار هنرمند نیست!

آرشام خدادوست
رسانه

شهروز ابراهیمی از آن بازیگرانی است که به جای استفاده از فضای مجازی برای دیده شدن، همه هم و غمش را صرف حرفه‌اش کرده و می‌کوشد بازی‌هایش دیده شود. ابراهیمی که کار بازیگری را از نوجوانی شروع کرده، فارغ‌التحصیل بازیگری از هنرستان صداوسیماست و سابقه ایفای نقش در سریال‌های مختلف ازجمله اولین شب آرامش، کارآگاهان، مرگ تدریجی یك رویا، سال‌های مشروطه، عملیات ۱۲۵، روزهای زیبا، لطفا دور نزنیم، بی‌گناهان، خانه بی‌پرنده، کلاه پهلوی، دولت مخفی، جاده چالوس، ستایش ۳ و ماه و پلنگ را داشته است و به‌زودی نیز با سریال خانه امن روی آنتن می‌رود. با شهروز ابراهیمی درباره سریال‌های تلویزیون و ارتباطش با فضای مجازی گپ زده‌ایم.

جزو بازیگرانی هستید که همواره بازی در تلویزیون را ترجیح داده‌اید. چرا؟

تلویزیون اگر درست عمل و سریال‌های خوب تولید کند، هیچ رقیبی در جذب مخاطب نخواهد داشت و برای همین انتخاب اول همه بازیگران خواهد بود و من هم از این قاعده مستثنا نیستم و معتقدم به برتری تلویزیون در زمینه جلب مخاطب چون گستردگی فراگیری و در دورافتاده‌ترین نقاط نیز مخاطب دارد. بر این اساس همواره سعی می‌کنم بهترین پیشنهادات تلویزیونی را پذیرفته و جلوی دوربین بروم.

با این حساب وضعیت سریال‌های اخیر را چطور می‌بینید؟

به نظرم به چهره‌های درجه یك بیشتری نیاز داریم. سال‌هایی نه چندان دور چهره‌های تراز اول مشغول سریال‌سازی یا تله‌فیلم و تله‌تئاترسازی بودند، ولی در سال‌های اخیر، سریال‌ها از چنین نیروهایی کم یا خالی بوده و خواه ناخواه کیفیت برخی آثار افت کرده است.

با این توصیف، به نظرتان باید چه کار کرد؟

به نظرم باید به سمت گروه‌هایی که امتحان پس داده‌اند و کارشان مورد توجه مردم است، برویم. ساخت سریال با کیفیت نه چندان قابل قبول، هیچ حاصلی ندارد و فقط باعث می‌شود مخاطب جذب دیدن سریال‌های مبتذل ماهواره‌ای شود. البته این را هم باید در نظر بگیریم که در شبکه نمایش خانگی، شاهد سریال‌هایی هستیم که با بودجه‌های هنگفتی تولید می‌شوند و تلویزیون باید در این عرصه رقابت کند.

یعنی کاربلدها را جذب کنند تا کیفیت ارتقا یابد؛ ولی نیروهای کاربلد هم دستمزدشان بالا رفته و مثل سابق با حداقل‌ها نمی‌سازند.

وقتی قیمت همه چیز بالا می‌رود، دستمزد همه بالا می‌رود و از کارگر روزمزد گرفته تا یك فیلمبردار ماهر و کارگردان شناخته‌شده هم دستمزدشان افزایش می‌یابد، ولی اگر می‌خواهیم سریال‌سازی ما رشد کند، باید دستمزد افراد حرفه‌ای و کاربلد را بدهیم. حرفه‌ای نه در نام، بلکه در عمل یعنی فردی که همه انرژی خود را می‌گذارد تا نتیجه مطلوب حاصل شود. در تلویزیون از این دست آثار کم نداشته‌ایم. یکی از آخرین تجربیات خودم سریال ستایش بود؛ سریالی که اگر بارها پخش شود همچنان پرمخاطب است، چون فیلمنامه‌نویس حرفه‌ای و بعد کارگردان حرفه‌ای و بازیگران حرفه‌ای و پشت‌صحنه کاربلد داشت. اخیرا درگیر سریال خانه امن بوده‌ام که سریالی امنیتی است و تلاش شده با نگاهی حرفه‌ای به مباحث امنیتی بپردازد و به نظرم همین حرفه‌ای‌گری به موفقیتش منجر خواهد شد.

حالا اگر حرفه‌ای‌ها را آوردند و یك سریال ساختند و نتیجه لازم حاصل نشد، چه؟

کمتر پیش می‌آید سطح کار یك کارگردان حرفه‌ای از متوسط پایین‌تر بیاید، ولی بد نیست مانند همه‌جای دنیا کارگردانان حرفه‌ای را شریك تولید کنند تا در سود و زیان نهایی شریك باشند. البته قبلش باید تلویزیون به سمت و سوی شریك کردن تهیه‌کنندگان در عایدی‌های مالی سریال‌ها برود یعنی با کاستن از دستمزدها، سهمی از تبلیغات را به آنها دهند تا افزایش مخاطب، اثر مستقیمی بر دستمزدها داشته باشد.

تجربه نشان داده مردم نسبت به سریال و برنامه‌های باکیفیت واکنش مثبت نشان می‌دهند و از آن استقبال می‌کنند و حالا اگر بارها هم پخش‌شان کنیم باز با لذت تماشا می‌کنند، ولی خدای نکرده اگر سریالی در پخش اول، نظرها را جلب نکند دیگر به هیچ دردی نمی‌خورد. باید تلاش کرد شمار این سریال‌های تاریخ‌مصرف‌دار کم و کمتر و شمار سریال‌های ماندگار بیشتر و بیشتر شود.

جزو معدود بازیگرانی هستید که ارتباط خوبی با فضای مجازی ندارید. چرا؟

اتفاقا خیلی از دوستان هم به من انتقاد می‌کنند چرا حضور کمرنگی در فضای مجازی دارم و واقعیت این‌که من از فضای مجازی بیزار هستم، زیرا در کشورمان استفاده صحیحی از فضای مجازی نمی‌شود. برای خود من در این فضا مزاحمت‌های زیادی صورت گرفته است و خیلی‌ها درك درستی از فضای مجازی ندارند و آموزش چندانی هم داده نشده است.

ولی بسیاری از همکاران‌تان جور دیگری فکر می‌کنند.

متاسفانه الان سطح و تراز یك هنرمند براساس فالوئرهایش در فضای مجازی تعیین می‌شود که باعث تاسف است و باید در این باره بازنگری‌های زیادی انجام داد. برای خود من هیچ کاری ندارد با درست کردن یك حاشیه برای خودم کلی دنبال کننده پیدا کنم اما به این نوع شهرت‌های کاذب اعتقادی ندارم و فکر می‌کنم با این حاشیه‌سازی‌های بیهوده نمی‌توان هنرمند شد.

این‌که برخی با توجه به میزان مخاطبان مجازی بازیگران به آنها پیشنهاد همکاری می‌دهند را چطور ارزیابی می‌کنید؟

تجربه نشان داده این گونه انتخاب بازیگر هیچ فایده‌ای ندارد. کسی که جنم بازیگری نداشته باشد اگر میلیون‌ها دنبال کننده هم داشته باشد چیزی ازش درنمی‌آید. کمااین‌که داشته‌ایم برخی به اصطلاح شاخ‌های مجازی را که وارد کار بازیگری شده‌اند و چون تکرار مکررات یك تیپ را در دستور کار قرار داده‌اند، پیشرفتی نداشته‌اند. مخاطب شاید یکی دو قسمت به‌خاطر حضور چنین افرادی یك سریال را ببیند، ولی درنهایت این کیفیت بازیگری است که باعث ادامه یافتن سریال می‌شود.

یعنی با بازیگر شدن فعالان مجازی (اینفلوئنسرها) مخالفید؟

در حالت کلی، نمی‌توان حکم قطعی داد، چون ممکن است بین اینها یکی هم باشد که استعدادی داشته باشد و اگر تلاش کند و وقت بگذارد برای آموزش، احتمال موفقیتش وجود دارد ولی وقتی فردی استعداد بازیگری ندارد نمی‌تواند بازیگر شود. حالا اگر نقش یك سریال هم به او بدهند باز تفاوتی نمی‌کند. اگر هم بنا به جذب چهره‌های مجازی است باید به سراغ آنهایی برویم که استعداد لازم را داشته و دل به آموزش دهند.

ولی در نقطه مقابل، خیلی از حرفه‌ای‌ها در فضای مجازی فعالیت‌های جالبی داشته‌اند.

بله، فضای مجازی کمك‌هایی نیز می‌کند به آنها که نیتی خیر دارند. مثلا یکی می‌خواهد ورکشاپ بازیگری بگذارد و دیگری توانایی‌هایش در عروسك‌گردانی را ارائه و یکی دیگر هم استندآپ اجرا می‌کند، ولی اینها افرادی هستند که تجربه‌ها را کرده‌اند و تحصیلاتی هم دارند و حالا چون در فضای حرفه‌ای، کم‌کارند به سراغ فضای مجازی رفته‌اند و چون نگاهشان تخصصی است اسیر حواشی مجازی نمی‌شوند، ولی آنها که با حاشیه‌سازی‌های مجازی مشهور می‌شوند مسیری دشوار برای حضور در عالم حرفه‌ای دارند.

یادداشت:
سیروس ابراهیم‌زاده
بازیگر

نگذاریم کانال عوض شود

بارها پیش آمده که فقط یک قسمت از یک سریال، بینندگان را سوق داده به این‌که سریال را تا پایان دنبال کنند و این ویژگی تلویزیون که می‌تواند مخاطب را به‌دنبال خود بکشاند در خیلی از رسانه‌های دیگر نیست. مخاطب برای دیدن فیلم یا تئاتر باید بلیت بخرد و به سینما یا تئاتر برود و اگر از فیلم یا تئاتر خوشش نیامد، نمی‌تواند کانال را عوض کند و به شبکه‌ای دیگر برود؛ ولی وقتی پای تلویزیون است این امکان برایش فراهم است اگر از محتوایی خوشش نیامد کانال را عوض کند و حتی سراغ شبکه‌های خارجی برود. هنر مدیران تلویزیون باید این باشد که نگذارند مخاطب به سمت شبکه‌های خارجی برود.

سریال‌های تلویزیونی در سال‌های اخیر پرتعدادتر شده‌اند، ولی درباره این‌که چند درصد از آنها قدرت ماندگاری دارند حرف و حدیث فراوان است. مدیران تلویزیون از موفقیت در جلب مخاطب می‌گویند و منتقدان از ایرادات و ضعف‌های سریال‌ها می‌گویند ولی واقعیت آن است که بالاخره در نقطه‌ای ایستاده‌ایم که تلویزیون باید بسیار بیشتر از این که هست، جلب توجه کند.

البته با مقایسه تلویزیون فعلی با تلویزیون دهه‌های ۶۰ و ۷۰ موافق نیستم و به نظرم هر دوره‌ای را باید با همان دوره سنجید و ارزیابی کرد. در دهه‌های قبل آن قدر رسانه کم بود که یک سریال یا فیلم خارجی حتی وقتی با انبوه سانسور از تلویزیون پخش می‌شد باز هم مخاطب داشت ولی حالا کلا شرایط عوض شده و نمی‌شود دلخوش بود به این‌که با فیلم و سریال‌هایی که نسخه اصلی‌شان به راحتی یافت می‌شود مخاطب جلب کرد.

تلویزیون باید تولیدات خود را با ارتقای کیفی بیشتری ادامه دهد و درعین حال فیلم‌ها و سریال‌های روز خارجی را هم با دوبله‌های خوب ارائه کند ولی حواسش باشد در چه روزگاری قرار گرفته.

عصر انفجار اطلاعات، عصری است که نباید به نگاه تک‌بعدی سر شود، یعنی نباید همین که جدول پخش را پر کردیم راضی‌مان کند بلکه باید به توزیع محصولات به‌روز در شبکه‌های مختلف بیندیشیم.

خوشبختانه ازنظر نیروی انسانی متبحر کم نداریم و جغرافیای گسترده ایران بسیار هنرمند داشته و دارد که فقط باید یاد بگیریم از این هنرمندان چگونه و در کجا استفاده کنیم. اگر به جایی برسیم که از هنرمندان واقعی در جایگاه درست خود استفاده کنیم قطعا اوضاع کیفی تولیدات تلویزیون بسیار بهتر از این خواهدشد.

ببینید و بشنوید

شبکه یك

۶:۱۰	صبح بخیر ایران
۱۸	مهمات
۲۰:۱۵	تشرف
۲۳:۱۵	مسابقه ایران

شبکه دو

۷:۳۰	در انتهای الوند
۱۴	نمادو
۱۸:۴۵	بچه محل
۱۹:۴۵	مثبت خانواده
۲۱:۳۰	سریال شاهرگ
۲۳:۳۰	مسابقه ایرانیش

شبکه سه

۰۰:۱۵	پخش مستقیم مسابقه فوتبال (اینتر-ناپولی)
۷:۱۵	سلام، صبح بخیر
۱۰:۵۵	طبیب
۱۶:۵۰	هشتگ عصر جدید
۱۹:۱۵	بدون توقف
۱۹:۵۰	سریال ایرانی «افسانه هزارپایان»

شبکه چهار

۵	نقطه
۹	طلوع
۱۰:۳۰	فیلم خانه (لانه خرگوش)
۱۲:۲۰	مستند «جزر و مد»
۱۴	کتاب باز
۱۸	سریال خارجی «خانه پوشالی»
۲۱	مسابقه فن آورد

شبکه پنج

۱:۰۵	فیلم سینمایی «جیرو ربات انسان‌نما»
۷	یه روز تازه
۱۱:۲۰	مستند سازمان منافقین
۱۵:۱۵	رنگین‌کمان
۲۰:۵۵	سریال «هشدار برای کبری۱۱»
۲۲	ورزشگاه

شبکه امید

۱۵:۴۵	مسابقه تلفنی راز جزیره
۱۶:۳۰	سیماب
۱۷	به توان خدا
۱۷:۴۵	دوربین امید
۱۸	فیلمستون (زمین بازی)
۲۱	مجموعه «آه گوم بی من»
۲۲:۳۰	طلوع امید

شبکه آی‌فیلم

۱۷	عقیق
۱۸	آب پریا
۱۹	سه‌دونگ، سه‌دونگ
۲۰	بوعلی‌سینا
۲۱	خوش‌نشین‌ها
۲۲	تکیه بر باد

شبکه سلامت

۱۰	مادر، کودك، تندرستی
۱۶	ضربان
۱۸	سلام دنیا
۲۳	مافیا

شبکه ورزش

۱۵:۱۰	باشگاه خونگی
۲۰	ویدئو چك

شبکه‌های رادیویی

۶	رادیو پیام/ بخش صبحگاهی
۸	رادیو فرهنگ
۱۵:۰۵	رادیو اقتصاد/ چالش
۱۷:۰۵	رادیو ورزش/ عصرانه
۱۹:۱۰	رادیو ایران/ ایرانشهر
۲۰:۰۵	رادیو معارف/ بر بال سخن
۲۱	رادیو تهران/ صحنه